

## MRF 2022.240

Planklagenævnets afgørelse af 13. september 2022, j.nr. 22/02304

***Stadfæstet landzonetilladelse til anlæg for restprodukter fra biogasanlæg, da beholderen ikke var omfattet af planlovens § 36, stk. 1, nr. 3, men kunne tillades efter § 35, stk. 1, idet beholderen skulle placeres nær udbringningsarealerne, ligesom hensynet til landskabet eller naboer ikke talte afgørende imod en tilladelse. Etablering af markvej udgjorde en del af det samlede projekt og krævede ikke i sig selv landzonetilladelse.***

Vordingborg Kommune gav den 27. oktober 2021 landzonetilladelse til, at landmanden L kunne etablere en fritliggende beholder på 4.000 m<sup>3</sup> til restprodukt fra et biogasanlæg og etablere en markvej til beholderen fra biogasanlægget på samme ejendom. Beholderen skulle opføres i beton med en diameter på 35 meter og en samlet højde på ca. 10 meter inkl. teltoverdækning. Beholderen skulle opføres på en landbrugsejendom på ca. 69 ha, som var drevet med planteavl og beliggende i et område, der i kommuneplan var udpeget som særligt værdifuldt landbrugsområde og udlagt som område med særlige drikkevandsinteresser. Ejendommen var en del af L's større landbrugsbedrift med et jordtilliggende på 725 ha og samt et af L tilforpagtet areal på yderligere 525 ha med et samlet dyrkningsareal på ca. 1.250 ha. Nær beholderen lå der markarealer på ca. 110 ha, hvor biomassen skulle pumpes direkte ud på markerne med udlæggere, og hvor den resterende gødning skulle transporteres til bedriftens øvrige arealer i nærområdet. Landzonetilladelsen blev påklaget af en nabo, der bl.a. anførte, at beholderen ville få betydelige indvirkninger på det omkringliggende miljø, og at markvejen ville få en afstand på under 30 meter til hans bolig. Planklagenævnet (formanden) bemærkede indledningsvis, at opførelsen af en gyllebeholder på en landbrugsejendom uden dyrehold kan være erhvervs-mæssig nødvendig for ejendommens drift, jf. planlovens § 36, stk. 1, nr. 3, hvis biomassen skal

anvendes som gødning for den matrikulære ejendoms planteproduktion. Det var dog nævnets vurdering, at den ansøgte beholder ikke var omfattet af undtagelsesbestemmelsen i planlovens § 36, stk. 1, nr. 3. Beholderen krævede derfor landzonetilladelse efter planlovens § 35, stk. 1. Nævnet fandt dog ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at der kunne gives tilladelse til beholderen. Nævnet lagde herved vægt på, at beholderen, af hensyn til markdriften og for at minimere transporten gennem byen, ville placeres nær udbringningsarealerne, ligesom der ikke var landskabelige hensyn, der talte afgørende imod den ansøgte placering. Nabohensyn kunne ikke føre til et andet resultat, idet nævnet henviste til, at alle afstandskrav i husdyrgødningsbekendtgørelsen var overholdt, at beholderen for restprodukter fra biogasanlæg hører naturligt til på landet, og at der i forvejen var trafik ved naboens ejendom i forbindelse med den nuværende drift. For så vidt angik markvejen fandt nævnet, at interne køreveje ikke i sig selv kræver landzonetilladelse efter planlovens § 35, stk. 1, idet nævnet dog bemærkede, at de påklagede gener fra markvejen var indgået i vurderingen af landzonetilladelsen til gyllebeholderen, da adgangen hertil måtte anses som en del af det samlede projekt. Planklagenævnet stadfæstede herefter afgørelsen, idet nævnet ophævede den del, der vedrørte markvejen.

***Kommentar:*** Afgørelsen vedrører tre juridiske spørgsmål. Det ene vedrører udregning af det landbrugsmæssige areal, der danner grundlag for vurdering af, om et anlæg er landbrugsmæssigt nødvendigt efter planlovens § 36, stk. 1, nr. 3, hvor Planklagenævnet lagde til grund, at denne betingelse ikke var opfyldt, uden nævnet dog begrundede denne retlige vurdering, uanset at vurderingen umiddelbart kunne begrundes med, at det alene var de 69 ha, der kunne indgå i vurderingen af anlæggets størrelse, jf. U 2016.726 H. I denne dom fastslog Højesteret således, at begrebet "ejendom" i § 36, stk. 1, nr. 3 "skal forstås som den matrikulært afgrænsede ejendom", hvorfor der ikke ved vurdering af nødvendigheden af anlægget kunne tages hensyn til to tilkøbte landbrugsarealer, som blev drevet i samdrift med den ejendom, hvor anlæg blev opført. Planklagenævnets manglende henvisning til Højesterets dom kan muligvis være begrundet med usikkerhed om dommens præjudice i forhold til

meget store landbrugsmæssige bedrifter med arealer, som ofte omfatter mange matrikler, men hvor den matrikulære opdeling er uden betydning for landbrugsdriften, og hvad der ud fra dette må anses for nødvendigt. Det andet vedrører markveje på en landbrugsejendom, hvis etablering og brug ikke er omfattet af krav om landzonetilladelse, men kan indgå i vurderingen af placeringen af det anlæg, som landzonetilladelsen vedrører. Det tredje spørgsmål er ikke omhandlet i Planklagenævnets afgørelse, men drejer sig om, hvorvidt den retlige klassificering af det anlæg for opbevaring af restprodukter fra biogasanlæg må anses for affaldshåndtering. Spørgsmålet er, om restprodukter fra et biogasanlæg kan betegnes som affald, når biogasanlægget efter fast praksis kræver miljøgodkendelse og VVM-screening som anlæg for nyttiggørelse af affald i form af energifremstilling, jf. MAD 2013.3188 Nmk og MAD 2017.58 Mfk. Heraf følger, at det materiale, som tilføres biogasanlæg, skal anses for affald, hvorfor det efter EU-Domstolens fortolkning af affaldsbegrebet alene kan ophøre med at være affald, hvis affaldsfasen er ophørt i henhold til betingelserne i affaldsdirektivets art. 6, jf. bl.a. sag C-629/19 (**MRF 2020.17**), sag C-315/20 (**MRF 2021.266**) og sag C-238/21 (**MRF 2022.194**). Spørgsmålet er, om affaldsfasen kan anses for ophørt efter behandling i biogasanlægget, hvilket efter affaldsbekendtgørelsens § 6 kræver, at kommunen træffer en afgørelse, idet beholderen for restprodukter fra biogasanlæg i modsat fald vil kræve VVM-screening og miljøgodkendelse. En sådan beslutning om affaldsfasens ophør skal efter affaldsbekendtgørelsens § 6 træffes af kommunen, når der ikke er fastsat generelle regler. Om en sådan beslutning blev truffet af kommunen vides ikke, og Planklagenævnet havde ikke anledning til at overveje spørgsmålet, der henhører under Miljø- og Fødevarerklagenævnet og i øvrigt ikke ses rejst af klager. Da problemstillingen med den betydelige udbygning af vedvarende energi vil forekomme jævnligt, kan en mere enkel løsning være, at Miljøstyrelsen fastsætter generelle regler for affaldsfasens ophør mht. biogasanlæg.

---

# Afgørelse i klagesag om Vordingborg Kommunes landzonetilladelse til en fritliggende beholder til brug for restprodukt fra biogasanlæg på [A1], Mern

22/02304

Vordingborg Kommune gav den 27. oktober 2021 landzonetilladelse til en fritliggende beholder på 4.000 m<sup>3</sup> til restprodukt fra et biogasanlæg på ejendommen [A1], 4735 Mern, matr.nr. [F1].

En nabo har klaget over afgørelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om reglerne om naboorientering er overholdt, jf. planlovens § 35, stk. 4 og 5.
- Om forholdet er undtaget fra kravet om landzonetilladelse.
- Om der kan gives landzonetilladelse til forholdet, jf. planlovens § 35, stk. 1.

Planklagenævnet har ikke behandlet det øvrige klagepunkt i sagen.

Planklagenævnet stadfæster afgørelsen, idet nævnet dog ophæver den del der omhandler markvejen, samt præciserer vilkåret om fjernelse således:

- At beholderen fjernes senest 1 år efter, at den ikke længere benyttes til landbrugsdriften.

Det betyder, at kommunens afgørelse gælder.

Tilladelsen bortfalder, hvis den ikke er udnyttet inden 5 år efter Planklagenævnets afgørelse, eller ikke har været udnyttet i 5 på hinanden følgende år, jf. planlovens § 56, stk. 2.

## Indhold

1. Sagens oplysninger 3
  - 1.1. Ejendommen og kommuneplanen for området 3
  - 1.2. Det ansøgte 3
  - 1.3. Afgørelsen, der er klaget over 4
  - 1.4. Klagen og bemærkningerne hertil 5
2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse 5
  - 2.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse 5
    - 2.1.1. Planklagenævnets kompetence 5
    - 2.1.2. Planklagenævnets prøvelse 5
  - 2.2. Naboorientering og partshøring 6
    - 2.2.1. Klagen 6
    - 2.2.2. Generelt om naboorientering 6
    - 2.2.3. Planklagenævnets vurdering 6
  - 2.3. Undtagelse fra kravet om landzonetilladelse 6
  - 2.4. Etablering af markvej 7
    - 2.4.1. Klagen 7
    - 2.4.2. Særligt om ændret anvendelse 7
    - 2.4.3. Planklagenævnets vurdering af markvejen 7
  - 2.5. Landzonetilladelse til en fritliggende beholder 8
    - 2.5.1. Klagen 8
    - 2.5.2. Generelt om landzonetilladelser 8
    - 2.5.3. Generelt om afstandskrav i husdyrgødningsbekendtgørelsen 9
    - 2.5.4. Planklagenævnets vurdering 9
  - 2.6. Forhold, som ikke behandles 9
3. Afsluttende bemærkninger 10

# 1. Sagens oplysninger

## 1.1. Ejendommen og kommuneplanen for området

Klagesagen vedrører en fritliggende beholder til restprodukt fra et biogasanlæg.

Den berørte ejendom ligger i landzone og er noteret som en landbrugsejendom uden beboelse på ca. 69 ha.

Placeringen af det ansøgte fremgår af Bilag 1 med billedmateriale sidst i denne afgørelse.

Arealet, hvor det ansøgte ønskes placeret, ligger i et område, der er udpeget som særligt værdifuldt landbrugsområde og et område med særlige drikkevandsinteresser i kommuneplan 2018 for Vordingborg Kommune. Ejendommen ligger uden for kommuneplanens rammer.

Der findes et beskyttet jord- og stendige omkring det område, hvor beholderen ønskes opført.

## 1.2. Det ansøgte

Der er søgt om tilladelse til en opførelse af en beholder på 4.000 m<sup>3</sup> til opbevaring af afgasset biomasse.

Det fremgår af ansøgningen, at ejendommen drives med planteavl. Ejendommen er en del af en større landbrugsbedrift med et jordtilliggende på 725 ha og der er tilforpagtet yderligere 525 ha. Det samlede dyrkningsareal er ca. 1.250 ha.

Udbringningsarealerne er valgt efter den tættest mulige beliggenhed i forhold til biogasanlægget, og som udgangspunkt inden for 25 km, så transporten med biomassen mindskes.

Den ansøgte beholder skal opføres i beton, have en diameter på 35 m, en højde på ca. 3,5 m over jorden. Beholderen skal forsynes med en teltoverdækning i antracitgrå, den samlede højde inkl. teltoverdækningen er ca. 10 m. Den eksisterende beplantning omkring beholderen suppleres, så der er slørende beplantning fra alle vinkler.

Ud over beholderen er der endvidere søgt om tilladelse til etablering af en markvej til beholderen og en vendeplads på 25 x 25 m. Markvejen skal etableres i retningen øst-vest, så der er adgang til beholderen fra både [A2] og [A1].

Ifølge ansøgeren forventes det, at den afgassede biomasse har et indhold på 6 kg N/ton biomasse. N-loftet for ansøgeren er på 170 kg N/ha – svarende til 212 ha.[1]

Nær beholderen er der markarealer på ca. 110 ha, hvor biomassen pumpes direkte ud med udlæggere. Den resterende del af gødningen skal transporteres med lastbil og/eller gyllevogn til bedriftens øvrige arealer i nærområdet. Det forventes, at det samlede antal årlige transporter til beholderen er 170. Beholderen tømmes med udlægger eller gyllevogne/traktor svarende til ca. 175 transporter.

Det fremgår af ansøgningen, at den nærmeste registrerede bilag IV-art er en springfrø ca. 400 m øst for den ansøgte beholder.

Det fremgår endvidere, at der, i en særskilt ansøgning, ansøges om en tilsvarende beholder på en af ejendommens ejers øvrige ejendomme ([A3]). Ansøgeren anfører, at årsagen til, at de to beholdere ønskes placeret i hver sit landbrugsområde, er for at mindske antallet af transporter.

### 1.3. Afgørelsen, der er klaget over

Vordingborg Kommune gav den 27. oktober 2021 landzonetilladelse til en fritliggende beholder på 4.000 m<sup>3</sup> til restprodukt fra et biogasanlæg på ejendommen [A1], 4735 Mern, matr.nr. [F1].

Tilladelsen blev givet med vilkår:

- *Vand fra overdækningen afledes lokalt til jordoverfladen.*
- *Der sikres supplerende skærmende beplantning som vist af tegningsmaterialet ved grøn streg herover. Beplantningen skal bestå af hjemmehørende arter, være minimum 1 m bredt og 2 m højt. Det skal være etableret senest 6 måneder fra opførelsen af beholderen.*
- *Eksisterende beplantningsbælte i skel mod vest bibeholdes. Fjernes det, skal der etableres nyt beplantningsbælte på egen grund, samme forhold som ovenfor.*
- *Beholderen fjernes, og arealet genetableres efter brug.*

Kommunen vurderede på baggrund af ejendommens landbrugsmæssige drift og kvælstofbehov, at det ansøgte krævede tilladelse efter planlovens § 35, stk. 1, da beholderen er større end, hvad der kan begrundes i den landbrugsmæssige drift af ejendommen på 69 ha.

Kommunen vurderede desuden, at beholderens placering uden tilknytning til bebyggelse i dette tilfælde er hensigtsmæssig i forhold til driftsøkonomiske hensyn, da beholderen placeres nær de marker hvorpå gødningen skal udbringes.

Kommunen vurderede, at beholderen placeres skjult fra vejen i et naturligt skel med eksisterende skærmende beplantning. Kommunen vurderede på den baggrund, at beholderen ikke vil virke dominerende i landskabet. Kommunen henviste til, at ejendommen ligger i et særligt værdifuldt landbrugsområde. Kommunen vurderede endvidere, at markvejen og vendepladsen lå inden for de rammer, der kan tillades efter landzonen.

Kommunen lagde bl.a. vægt på, at beholderen er landbrugsmæssig nødvendige for den samlede landbrugsmæssige drift, og at den opføres i et område uden særlige udpegninger, at den er skjult fra vej og at det er kommunens vurdering, at naboer ikke vil blive væsentligt påvirket. Herudover lagde kommunen vægt på, at det er en bygningsløs ejendom, samt at der er væsentlig afstand til driftens nærmeste bebyggelse, hvilket ville medføre yderligere transport.

Kommunen anførte, at der er foretaget en naboorientering, og at der i løbet af høringsperioden ikke kom nogle bemærkninger.

Det fremgår af kommunens afgørelse, at der den 25. januar 2021 er meddelt dispensation til at etablere en 4 m bred gennemkørsel i diget umiddelbart syd for den ansøgte beholder på A4, 4735 Mern, matr.nr. [F2] og matr.nr. [F1].

## 1.4. Klagen og bemærkningerne hertil

Planklagenævnet har under sagens behandling modtaget de dokumenter vedrørende sagens indhold, der fremgår af Bilag 2 sidst i denne afgørelse.

Planklagenævnet modtog klagen fra kommunen den 24. februar 2022.

# 2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

## 2.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse

### 2.1.1. Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til en kommunes afgørelse efter planlovens § 35, stk. 1 (landzone), jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 1.[2]

Planklagenævnet kan desuden tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes øvrige afgørelser efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3. Det er et retligt spørgsmål, om reglerne om naboorientering er overholdt.

### 2.1.2. Planklagenævnets prøvelse

Planklagenævnet har behandlet de dele af klagen, som fremgår af afsnit 2.2. 2.4. og 2.5. Klagerens bemærkninger for så vidt angår dette er alene kort gengivet i afgørelsen, men de er indgået i sagsbehandlingen i deres helhed.

Planklagenævnet har ikke behandlet den del af klagen, som fremgår af afsnit 2.6.

## 2.2. Naboorientering og partshøring

### 2.2.1. Klagen

Klageren anfører, at det fremgår, at der har været en forudgående høring, men at hverken han eller hans naboer er blevet hørt.

Planklagenævnet har forstået det som en klage over manglende naboorientering.

### Kommunens supplerende bemærkninger

Kommunen anfører, at der er udsendt en naboorientering i forhold til de gældende regler. Kommunen henviser til, at der til klagesagen er medsendt kvittering samt de udsendte breve.

### 2.2.2. Generelt om naboorientering

Der kan først meddeles landzonetilladelse, når der er forløbet 2 uger efter, at kommunen har givet skriftlig orientering om ansøgningen til naboerne til den ejendom, som ansøgningen drejer sig om, jf. planlovens § 35, stk. 4. Formålet med bestemmelsen er at give naboer mulighed for at komme med bemærkninger til ansøgningen, inden kommunen træffer afgørelse.

Der er ikke krav om naboorientering efter § 35, stk. 4, hvis det ansøgte efter kommunalbestyrelsens skøn er af underordnet betydning for naboerne, jf. § 35, stk. 5. Nævnet tilsidesætter kun dette skøn, hvis det er åbenbart urimeligt.

Planlovens § 35, stk. 4, omfatter ejere og brugere af ejendomme, der grænser op til (har fælles skel med) ansøgers ejendom. Efter omstændighederne kan genboer også være omfattet.

### *2.2.3. Planklagenævnets vurdering*

Planklagenævnet finder, at kommunen ikke har tilsidesat kravet om naboorientering.

Nævnet konstaterer, på baggrund af det indsendte materiale fra kommunen, at klageren blev orienteret den 7. september 2021 via Digital Post.

Nævnet kan derfor ikke give medhold i klagepunktet.

## 2.3. Undtagelse fra kravet om landzonetilladelse

I landzone må der ikke uden tilladelse fra kommunen foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer, jf. planlovens § 35, stk. 1.

Der gælder efter loven en række undtagelser fra kravet om landzonetilladelse, jf. planlovens § 5 u og §§ 36-38. Hvis forholdet ikke kræver landzonetilladelse, vil det være umiddelbart tilladt efter landzonereglerne.

Planklagenævnet finder, at opførelsen af en gyllebeholder på en landbrugsejendom uden dyrehold kan være erhvervsmæssig nødvendig for ejendommens drift (den matrikulære ejendom), jf. planlovens § 36, stk. 1, nr. 3, hvis gyllen/biomassen skal anvendes som gødning for ejendommens planteproduktion.

Det er nævnets vurdering, at den ansøgte beholder ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i planlovens § 36, stk. 1, nr. 3. Beholderen kræver derfor landzonetilladelse efter planlovens § 35, stk. 1.

## 2.4. Etablering af markvej

### *2.4.1. Klagen*

Det fremgår af klagen, at der skal etableres en markvej i forbindelse med anlægget, som vil gå forbi klagerens ejendom med en afstand til hans bolig på under 30 m. Klageren har foreslået en alternativ placering af vejen, hvor den vil være til mindre gene.

#### *2.4.2. Særligt om ændret anvendelse*

Kravet om landzonetilladelse til ændret anvendelse forudsætter, at der er tale om en i forhold til landzonebestemmelserne relevant ændret anvendelse.

Begrebet ændret anvendelse forstås efter landzonebestemmelserne som en anden anvendelse af en bygning eller et ubebygget areal i forhold til den anvendelse, der har fundet sted hidtil.

Den ændrede anvendelse skal desuden være relevant i forhold til landzonereglerne. I tidligere praksis er det bl.a. vurderet, at et stiforløb som udgangspunkt ikke krævede landzonetilladelse, da ændringen ikke sås at have den fornødne relevans i forhold til landzonereglernes formål. Etablering af indkørsel med stabilgrus eller etablering af intern kørevej til landbrugsejendom anses heller ikke som omfattet.

#### *2.4.3. Planklagenævnets vurdering af markvejen*

Planklagenævnet konstaterer, at den interne mindre kørevej etableres med henblik på anvendelse som led i landbrugsdriften. Nævnet bemærker, at interne køreveje (markveje) ikke i sig selv kræver landzonetilladelse efter planlovens § 35, stk. 1. Nævnet ophæver derfor den del af afgørelsen, der vedrører tilladelse til markvejen. De gener fra markvejen, som klageren har anført, indgår dog i nævnets behandling af landzonetilladelsen til beholderen, da adgangen til beholderen må anses som en del af det samlede ansøgte projekt.

## 2.5. Landzonetilladelse til en fritliggende beholder

### *2.5.1. Klagen*

Klageren anfører, at han ikke er enig i, at anlægget og den nye vej ikke vil få indvirkninger på det omkringliggende miljø. Klageren anfører, at beholderen vil være meget synlig uanset beplantning.

Klageren anfører, at beholderen placeres under 200 m vest for hans bolig, og at den vil medføre lugtgener.

Klageren anfører desuden, at der findes alternative placeringsmuligheder, herunder på [A3], hvor en anden beholder ønskes placeret. Klageren anfører, at de to beholdere bør placeres sammen på [A3], hvor beholderen ikke vil være til samme gene for de omkringliggende

ejendomme.

### Kommunens supplerende bemærkninger

Kommunen anfører, at det er kommunens vurdering, at en markvej fra A4 er at foretrække frem for en markvej fra [A1], da der på den måde kan undgås trafik gennem bymæssig bebyggelse (Mern). Det er kommunens vurdering, at de samlede nabogener ved den ansøgte markvej er mindre, end ved placering af vejen som foreslået af klager.

Kommunen vurderer, at en placering ved driftens hovedbygning på [A3] vil have en sådan afstand, at det landbrugsmæssigt er uhensigtsmæssigt, da der vil skulle køres væsentligt længere. Kommunen anfører, at ønsket om at placere de to beholdere på hver deres lokalitet skyldes hensynet til markdriften og at minimere transporten, herunder minimere generne for de omkringboende.

I forhold til påvirkningen af yngle- og rastområdet for bilag IV-arten springfrøen, er det kommunens vurdering, at eftersom beholderen etableres med overdækning er ammoniakdepositionen minimal. Kommunen anfører, at afstanden mellem beholderen og det beskyttede vandhul er relativ stor (440 m), og kommunen vurderer, at beholderen ikke vil have negative konsekvenser for vandhullet som levested. Kommunen anfører desuden, at manglende pleje samt landbrugsdrift nær vandhullet vurderes at være en større trussel for vandhullet som levested for bilag IV-arten, springfrø.

### *2.5.2. Generelt om landzonetilladelser*

Hovedformålet med zoneinddelingen og landzonereglerne er at forhindre byspredning i det åbne land og at sikre, at egentlig bymæssig udvikling sker, hvor der gennem planlægningen er åbnet mulighed for det. Det følger af formålsbestemmelsen, at landzonereglerne skal administreres på baggrund af landskabelige, rekreative og arealressourcemæssige hensyn og andre samfundsmæssige interesser, f.eks. trafikale hensyn, samt hensynet til erhvervslivets muligheder for vækst og udvikling.[3] Ved afgørelsen kan der endvidere tages hensyn til, om det ansøgte vil påføre naboer urimelige gener.

Områder i landzone skal som udgangspunkt friholdes for anden spredt og uplanlagt bebyggelse m.v. end den, der er nødvendig for driften af landbrug, skovbrug og fiskeri. Udover at værne om natur og landskab er varetagelsen af de primære erhvervsinteresser blandt de hensyn, der ligger bag landzonereglerne.

Efter hidtidig praksis lægges der stor vægt på lovens almene formål, uanset at den enkelte sags betydning er begrænset. I vurderingen indgår derfor overvejelser om, hvilken betydning afgørelsen kan få for fremtidige lignende sager (præcedensvirkning).

### 2.5.3. Generelt om afstandskrav i husdyrgødningsbekendtgørelsen

Såfremt afstandskravene i husdyrgødningsbekendtgørelsen er overholdt i forhold til naboer, anses nabohensyn i forhold til lugtgener efter hidtidig praksis som varetaget i forhold til landzonereglene.

### 2.5.4. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at der kan gives tilladelse til den ansøgte beholder.

Nævnet lægger herved vægt på, at beholderen placeres nær udbringningsarealerne og at placeringen er af hensyn til markdriften og for at minimere transporten gennem byen, Mern. Nævnet lægger desuden vægt på, at der ikke er landskabelige hensyn, der taler afgørende imod den ansøgte placering, at ejendommen ligger i et område, der er udpeget om særligt værdifuldt landbrugsområde, og at der er eksisterende beplantning i området, samt at beplantningen suppleres.

Nævnet finder, at nabohensyn ikke kan føre til et andet resultat. Nævnet lægger vægt på, at alle afstandskrav i husdyrgødningsbekendtgørelsen er overholdt, og at gyllebeholdere naturligt hører til på landet. Nævnet lægger desuden vægt på, at der i forvejen er trafik på marken ved klagerens ejendom i forbindelse med den nuværende drift.

## 2.6. Forhold, som ikke behandles

### Tab af ejendomsværdi

Det er anført i klagesagen, at det ansøgte med den tunge trafik af lastbiler, traktorer mv. forbi klagerens ejendom vil medføre en væsentlig forringelse af ejendommens værdi. Spørgsmål om forringelse af ejendomsværdien af en naboejendom som følge af en landzonetilladelse er ikke et hensyn, som kan varetages efter landzonereglene. Planklagenævnet har derfor ikke kompetence til at efterprøve dette spørgsmål i sig selv. Dog kan forringelse af ejendomsværdi være en følge af urimelige nabogener, og sådanne nabogener indgår i nævnets samlede afvejning af, om der kan gives landzonetilladelse.

## 3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet stadfæster Vordingborg Kommunes afgørelse af 27. oktober 2021 om landzonetilladelse til en fritliggende beholder på 4.000 m<sup>3</sup> til restprodukt fra et biogasanlæg på ejendommen [A1], 4735 Mern, matr.nr. [F1], idet nævnet dog ophæver den del af kommunens afgørelse der vedrører markvejen samt præciserer vilkåret om fjernelse således:

- At beholderen fjernes senest 1 år efter, at den ikke længere benyttes til landbrugsdriften.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4, stk. 1, i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet.[4] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales. Beløbet vil blive overført til indbetalerens NemKonto inden for ca. en måned.

---

[1] Ansøgerens udregning:  $(6 \text{ kg N/tons} * 6000 \text{ tons}) / 170 \text{ kg N/ha} = 212 \text{ ha}$ .

[2] Bekendtgørelse af lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1157 af 1. juli 2020 med senere ændringer.

[3] Bemærkninger til lovforslaget, kapitel 7 (LFF nr. 76 af 23. januar 1991) og (LFF nr. 121 af 25. januar 2017).

[4] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.

**Sag:**

22/02304

**Dato:**

13. september  
2022.

**Emner:**

Planloven, landzo...

**Planklagenævnet** (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/planklagenaevnet/>) • Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • [Plan@naevneneshus.dk](mailto:Plan@naevneneshus.dk) (<mailto:Plan@naevneneshus.dk>)  
**Tilgængelighedserklæring** (<https://www.was.digst.dk/pkn-naevneneshus-dk>)